

dosarul nr. 2rhc-88/18

prima instanță: Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga), judecătorul: N. Lazareva
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat, judecătorii: A. Curdov, Ș. Starciuc, G. Colev
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție, jud: V. Doagă, T. Chișca-Doneva, D. Visternicean

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Visternicean

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, cererea de revizuire
depusă de Societatea pe Acțiuni Fabrica de vinuri „Mold-Nord” Fălești,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Jemciujina” împotriva Societății pe Acțiuni Fabrica de
vinuri „Mold-Nord” Fălești cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,
penalității, prejudiciului sub formă de diferență de sumă și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 12 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă :

La 21 martie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Jemciujina”
(în continuare SRL „Jemciujina”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Societății pe Acțiuni Fabrica de vinuri „Mold-Nord” Fălești (în continuare
SA „Mold-Nord”) cu privire la încasarea penalității în mărime de 26866,69 dolari
SUA, dobânzii de întârziere în mărime de 102923,89 dolari SUA, 83081,64 dolari
SUA cu titlu de prejudiciu sub formă de diferență de sumă și compensarea
cheltuielilor de judecată compuse din 50000 lei taxa de stat și 9,75 lei cheltuieli
poștale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 27 noiembrie 2012 între
vânzător și cumpărător a fost încheiat contractul nr. 17/12 în baza căruia vânzătorul
în perioada 01 februarie 2013 – 05 februarie 2013 a livrat cumpărătorului material
vinicol neprelucrat în asortiment (ulterior în text – Marfa sau Material vinicol) în
cantitate de 81950,4 dali în sumă totală de 635866,25 dolari SUA, fapt confirmat
prin facturile fiscale și actele de verificare a calculelor. Plata pentru marfa livrată
(primită) cumpărătorul a efectuat-o și continuă s-o efectueze până în prezent cu
încălcarea termenului stabilit la pct. 3.2 al contractului, în urma cărui fapt
vânzătorul a fost nevoit să folosească ordinea silită (judiciară) de încasare a
datoriei formate, adresându-se în acest scop în instanța de judecată competentă,
care la situația de azi deja a emis ordonanța judecătorească respectivă.

În opinia reclamantului, pârâtul în baza pct.7.3 din contract, urmează să achite penalitatea în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neachitată în termen. Mărimea penalității conform calculelor constituie 26866,69 dolari SUA.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.585 și 619 Cod civil, pentru încălcarea termenelor de achitare consideră necesar de a pune în sarcina cumpărătorului de a achita dobânda de întârziere (dobânda pentru folosire de mijloace bănești străine), mărimea căroră conform calculelor constituie 102923,89 dolari SUA. Iar ținând cont de prevederile art.584 alin.(2) Cod civil, în legătură cu întârzierea plății pentru marfă, cumpărătorul urmează să suporte și riscul schimbării cursului valutar al monedei de plată. Suma pasibilă achitării diferenței de curs a constituit 83081,64 dolari SUA.

Reclamantul a menționat că la 01 martie 2016 a expediat în adresa pârâtului prin intermediul oficiului poștal pretenția cu cerința de a compensa până la 15 martie 2016 suma prejudiciului cauzat în mărime de 212872,22 dolari SUA, care a fost recepționată la 04 martie 2016, iar la 14 martie 2016 a expediat răspuns în scris, prin care a refuzat să achite benevol careva sume a prejudiciului motivând acest fapt prin aceea că reclamantul în mod necuvenit își îndeplinește obligațiile în baza altui act juridic, și anume, în baza contractului de păstrare a materialului vinicol, precum și în legătură cu faptul că vânzătorul nu a pus în adresa cumpărătorului cantitatea coordonată a materialului vinicol, și anume în loc de 88000 dali de material vinicol, prevăzute de contract, vânzătorul a pus cumpărătorului la situația din ziua de azi numai 81950,4 dali.

În opinia reclamantului, argumentele expuse de intimat nu pot fi considerate ca concludente și temei suficient pentru refuz de a compensa vânzătorului prejudiciul cauzat, deoarece acest argument în partea separată se referă la fondul nu al contractului, ci cu totul al unui alt act juridic (contract de păstrare a materialului vinicol), precum și în legătură cu faptul, că în rest argumentele intimatului sunt bazate pe interpretare eronată a dispozițiilor capitolului 3 al contractului (condiții de calcul), în care se conțin dispoziții precum că termenele de achitare depind de cantitatea totală a producției, care urmează a fi descărcată. După cum rezultă din capitolul nominalizat, cumpărătorul urmează să efectueze plata pentru producția livrată, iar termenele de achitare pentru marfă sunt legate nu de cantitatea producției ce urmează a fi descărcată, și de momentul producției de fapt descărcate (livrate) sau de momentul descărcării (pct.3.2 din contract).

Reclamantul a punctat, că intimatul nu a demonstrat în mod cuvenit, că el într-adevăr este cointeresat în primirea cantității materialului vinicol care lipsește. Pe când termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de lege la cerința înaintată de către intimat până în prezent deja a expirat, deoarece conform contractului, livrarea întregului volum de marfă urma să fie finisată încă pe 28 februarie 2013.

Reclamantul a precizat, că circumstanțele și argumentele expuse de intimat deja au constituit obiectul cercetării judecătorești și dezbaterilor în altă cauză civilă între aceleași părți pe chestiunea privind încasarea sumei de bază a datoriei în baza contractului, și prin hotărâre judecătorească, au fost recunoscute ca neîntemeiate.

Reclamantul a indicat că, debitorul (cumpărătorul) a încălcat clauzele contractuale, și anume pct.3.2 conform căruia cumpărătorul efectuează plata totală a costurilor mărfii în decursul a 60 zile calendaristice, calculând din momentul descărcării mărfii. Momentul (sau data) descărcării mărfii urmează a fi considerată data transmiterii mărfii (sau data trecerii dreptului de proprietate asupra mărfii de

la vânzător către cumpărător), fapt ce a avut loc în ziua semnării facturilor fiscale 01 – 05 februarie 2013, precum și în baza aceluși fapt, că la 05 februarie 2013 în ziua finisării descărcării (transmiterii) mărfii debitorului, materialul vinicol a fost transmis pentru păstrare de la debitor, care a figurat în contractul respectiv deja ca proprietar al materialului vinicol, către creditor, care a figurat în acest contract deja ca păstrător al materialului livrat. Ținând cont de cele expuse, ultima zi de achitare pentru marfa descărcată (sau a 60-cea zi calendaristică din momentul descărcării mărfii a fost data de 06 aprilie 2013), dar și prevederile art. 513, 572 Cod civil. Și în legătură cu întârzierea comisă de achitare pentru marfă, intimatului urmează săi fie pusă în sarcină achitarea clauzei penale sub formă de penalitate conform pct.7.3 din contract, potrivit căruia pentru neachitarea la timp a mărfii cumpărătorul achită celeilalte părți penalitatea în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neachitată în termen, dobânzii de întârziere conform art. 585 și 619 Cod civil, diferența de curs conform art.584 alin.(2) Cod civil.

Reclamantul a relevat că, recunoscând neîntemeiate argumentele intimatului, inclusiv cele care au fost expuse de el în răspunsul la pretenția sa, instanța de judecată urmează a se conduce de prevederile art.123 alin. (2) Cod de procedură civilă la examinarea cauzei, dar și art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, care prevede obligația intimatului de a repara reclamantului cheltuieli pentru achitarea taxei de stat și alte cheltuieli judiciare.

Determinând competența pe cauză, reclamantul consideră, că Judecătoria Ceadâr-Lunga este în drept să examineze această cerere, reieșind din art.39 alin. (2) și (11) Cod de procedură civilă conform căruia acțiunea împotriva unei persoane juridice sau a unei alte organizații poate fi intentată și în instanța de judecată de la locul de aflare a bunurilor acestora (în cazul dat de la locul de aflare a mărfii aparținute debitorului sau materialului vinicol, care constituie obiectul contractului, în baza căruia creditorul solicită efectuarea unei încasări silite), acțiunea născută din contractul în care se indică locul executării lui poate fi intentată și în instanța de judecată din acel loc. După cum rezultă din conținutul contractului, locul executării lui, atât din partea transmiterii mărfii (obligația vânzătorului), cât și în partea achitării pentru marfa livrată (obligația cumpărătorului) este or. Ceadâr-Lunga.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului a clauzei penale sub formă de penalitate în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012 în mărime de 26866,69 dolari SUA, dobânzii de întârziere a îndeplinirii obligațiilor în baza contractului pentru perioada 06 aprilie 2013 – 01 martie 2016 în mărime de 102923,89 dolari SUA, 83081,64 dolari SUA cu titlu de reparare a diferenței de curs, apărută în urma neîndeplinirii în termen de către cumpărător a obligațiilor privind plata pentru marfa primită conform contractului și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 50000 lei și 9,75 cu titlu de cheltuieli poștale, iar în total 212872,22 dolari SUA și 50009,75 lei.

La 26 aprilie 2016 SRL „Jemciujina” a depus cerere de asigurare a acțiunii prin care a solicitat admiterea cererii, aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile a pârâtului în mărimea cuantumului acțiunii de 212872,22 dolari SUA până la emiterea unei hotărâri definitive pe cauza dată.

Prin încheierea din 08 iunie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga a fost admisă parțial cererea SRL „Jemciujina” cu privire la asigurarea acțiunii și a fost dispus

punerea sub sechestru a bunurilor pârâtului în limita valorii acțiunii (f.d.124-129, Vol.II).

La 23 iunie 2016 SA „Mold-Nord” a contestat cu recurs încheierea din 08 iunie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga solicitând, admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond.

Prin încheierea din 22 iulie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost respins recursul declarat de SA „Mold-Nord” și menținută încheierea din 08 iunie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga.

În cadrul ședinței de judecată din 15 iunie 2017 SRL „Jemciujina” a depus cerere de concretizare a obiectului și mărimii cerințelor acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumelor de: 237039,59 lei ca clauză penală sub formă de penalitate în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012, 1134381,36 lei ca dobândă de întârziere a îndeplinirii obligației în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012 pentru perioada 06 aprilie 2013 – 06 aprilie 2016, 79361,49 dolari SUA ca reparare a prejudiciului sub formă de diferență de sumă, apărută în urma neîndeplinirii la timp de către cumpărător a obligației de achitare a mărfii primite, conform contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012, 50000 lei cu titlu de taxă de stat, 50000 lei cheltuieli de asistență juridică și 9,75 lei cu titlu de cheltuieli poștale, iar în total 79361,49 dolari SUA și 1471430,70 lei.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată, încasată din contul SA „Mold-Nord” în beneficiul SRL „Jemciujina” clauza penală sub formă de penalitate în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012 pentru perioada 04 septembrie 2015 – 01 martie 2016 în mărime de 237039,59 lei, dobânda de întârziere a îndeplinirii obligației în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012 pentru perioada 06 aprilie 2013 – 19 ianuarie 2016 în mărime de 1055602,12 lei, cheltuieli pentru achitarea taxei de stat din partea admisă a cerințelor acțiunii în sumă de 38779,25 lei, cheltuieli poștale în mărime de 9,75 lei și cheltuieli pentru executarea încheierii Judecătorei Ceadâr-Lunga din 08 iunie 2016 privind luarea măsurilor de asigurare a cerințelor acțiunii în sumă de 3107,75 lei. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu art.180 alin.(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată a dispus ca măsurile întreprinse anterior prin încheierea din 08 iunie 2016 privind asigurarea acțiunii, își păstrează valabilitatea până la executarea hotărârii judecătorești.

La 27 octombrie 2017 SRL „Jemciujina” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea cerințelor acțiunii respinse privind repararea prejudiciului sub formă de diferență de sumă în mărime de 79361,49 dolari SUA, compensarea cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 50000 lei și taxa de stat în mărime de 11220 lei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispus încasarea sumelor menționate, dar și toate cheltuielile suportate de apelant la examinarea cauzei în ordine de apel (f.d.237-238, Vol. III).

La 05 decembrie 2017 SRL „Jemciujina” a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) cu reiterarea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Jemciujina”, casată hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) în partea respingerii cerințelor acțiunii privind încasarea prejudiciului sub formă de diferență de sumă, apărută în urma executării tardive a obligațiilor de achitare a mărfii primite și în partea cheltuielilor judiciare și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost dispusă încasarea de la SA „Mold-Nord” în beneficiul SRL „Jemciujina” prejudiciul reclamantului sub formă de diferență de sumă, apărută în urma executării tardive a obligației de către intimat privind achitarea mărfii primite în baza contractului de livrare a materialului vinicol cu nr. 17/12 din 27 noiembrie 2012 în sumă de 79361,49 dolari SUA, 11220 lei cheltuieli pentru achitarea de către reclamant a taxei de stat la depunerea acțiunii, precum și 8415,57 lei achitate la depunerea apelului și 15000 lei cu titlu de asistență juridică. În rest hotărârea judecătoriei a fost menținută.

În susținerea soluției date, instanța de apel a concluzionat că cererea de apel depusă de SRL „Jemciujina” este întemeiată și urmează a fi admisă, iar hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) casată, deoarece concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și procedural au fost încălcate și apreciate eronat prin interpretarea eronată a legii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 07 mai 2018 SA „Mold-Nord” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, cu menținerea hotărârii din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) și încasarea din contul SRL „Jemciujina” a sumei de 19842,25 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs și serviciile de asistență juridică.(f.d.107-110, Vol. VI).

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, o consideră neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

La 21 mai 2018 SA „Mold-Nord” a depus cerere de suspendare a executării hotărârii prin care a solicitat suspendarea executării deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat în partea încasării sumei de 79361,49 dolari SUA cu titlu de prejudiciu cauzat prin diferența de sumă.

Prin încheierea din 30 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea SA „Mold-Nord” de suspendare a executării deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat până la examinarea cererii de recurs.

Prin încheierea din 12 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de SA „Mold-Nord” împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost declarat inadmisibil.

La 26 septembrie 2018 SA „Mold-Nord” în baza art.448, 449 Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 12 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție prin care a solicitat admiterea prezentei acțiuni și revizuirea încheierii instanței de recurs.

În motivarea cererii de revizuire revizuentul a indicat că în momentul recepționării încheierii din 30 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție de suspendare a executării deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat ia fost prezentat completul de judecată format din judecătorii Iulia Sîrcu, Galina Stratulat și Victor Burduh, iar cu o zi înainte de examinarea propriu-zisă a recursului, la 10 – 11 septembrie 2018, completul de examinare a admisibilității recursului a fost modificat, încheierea de inadmisibilitate fiind pronunțată de completul format din judecătorii Valeriu Doagă, Tamara Chișca-Doneva și Dumitru Visternicean.

Recurentul a menționat că în acest mod nu a avut posibilitatea să-și exercite dreptul său de solicitare a recuzării judecătorilor pe care îi consideră incompatibili cu examinarea cauzei, astfel fiindu-i încălcat dreptul la accesul liber la justiție, asigurat de art.6 alin.(1) CEDO.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul judiciar a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, mutatis mutandis, Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, Eriksson vs Suedia, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, Pönkä vs Estonia, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu articolul 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alineatul 2 al aceluiași articol prevede că încheierile de încetare a procesului conform articolului 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform articolului 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a articolului 451 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea articolului 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Totuși, în urma modificărilor operate, prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, la articolele 446 și 448 din Codul de procedură civilă, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. În același context, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire

împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție sa pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Din această perspectivă, Colegiul judiciar trebuie să se pronunțe dacă încheierea irevocabilă de inadmisibilitate poate fi supusă revizuirii și dacă Curtea Supremă de Justiție este competentă să judece o atare situație juridică.

Cu privire la primul aspect, instanța de judecată notează că articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă confirmă că încheierea de inadmisibilitate a unui recurs nu se referă la fondul cauzei, ceea ce face aplicabil articolul 446 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, temeiurile indicate la articolul 433 lit. a¹) – d) din Codul de procedură civilă pot fi apreciate doar de instanța de recurs, iar lipsa unei căi de atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de articolul 20 din Constituția Republicii Moldova și articolul 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Ryabykh vs Rusia*, 24 iulie 2003, parag. 52; *Pravednaya vs Rusia*, 18 noiembrie 2004, parag. 25; *Giuran vs România*, 21 iunie 2011, parag. 30). Competența instanțelor superioare de a casa și de a modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Nikitin vs Rusia*, 20 iulie 2004, parag. 54-61; *S.C. „Textinc” S.A. vs România*, 6 februarie 2018, parag. 24).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că încheierea din 12septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost declarată inadmisibilă în baza temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Formalitățile specificate la articolul 433 lit. a¹) – d) din Codul de procedură civilă, au fost respectate de recurent, iar completul de judecată nu a avut obiecții în această parte.

Drept consecință, instanța de judecată trage concluzia că încheierea sus – citată nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de SA „Mold-Nord”.

În conformitate cu articolul 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Pe baza celor prezentate, instanța învederează că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la articolul 450 din Codul de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru. La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă atunci când nu sunt respectate condițiile de formă din articolul 451 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă.

Actualmente, urmând logica sus - enunțată, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere articolele 446 și 451 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că revizuirea depusă de SA „Mold-Nord” urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea pe Acțiuni Fabrica de vinuri „Mold-Nord” Fălești, împotriva încheierii din 12 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Jemciujina” împotriva Societății pe Acțiuni Fabrica de vinuri „Mold-Nord” Fălești cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității, prejudiciului sub formă de diferență de sumă și compensarea cheltuielilor de judecată,

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Visternicean